
POGRUCHOTANY (3) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

[*sg f A pogruchotaną.*] ◊ *pl N subst pogruchotan(e) (2).* ◊ *G pogruchotanych (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. pogruchotać.

1. [*Rozbity na kawałki, zniszczony: [alić też nasi do drugiej [...] potłuczonej wieży pospieszeli się [...]. Jedni na onę pogruchotaną wieżę wleźli PiotrDzien 308.]*

2. *Urwisty, stromy; wyboisty (3) : Praerupta [...], Miasto skał á pogruchotánych mieysc. Mącz 361a.*

W połączeniu szeregowym (1): Salebrae, [...] Nierówne kámienište/ opoczyšte á pogruchotáne mieyfcá albo drógá. Mącz 364d.

Szereg: »pogruchotany albo urywany« (1): Abruptus, Vłamány/ vrwány Abrupta loca, Pogruchotáne álbo vriwáne mieyfcá. Mącz 360d, 361c, 364d.

Synonimy: 1. podruzgany, pokruszony, połamany, potłuczony, rozbity, rozwalony, stłuczony.

Cf **POGRUCHOTAĆ**

JDok